

Kedves Gyerekek!

Olvassuk most tovább Jób könyvének 7. részét, a 3-7. versig, illetve a 13-14 verseket.

„Csalódással teli hónapok jutottak részemül, keserves éjeket adtak osztályrészül. Már mikor lefekszem, kérdezem: Mikor virrad? És mihelyt fölkelek: Mikor lesz már este? Tele vagyok kinnal egész alkonyatig. Férges lepik el testem, s a föld pora fedi. Összeaszalódik, s gennyezik a bőröm. Napjaim futnak, mint a takács vetélője, eltűnnek, s nyomukban nem marad reménység. Gondold meg: életem csupán egy lehelet, szemem soha többé nem lát boldogságot.” Jób:3-7. „Ha arra gondolok: vigaszt ad fekvőhelyem, ágyam majd segít viselni kínomat, máris megijesztesz álomban szörnyűmód, rémképek kergetnek újabb gyötrelmekbe”. Jób:13-14.

Jób csalódások sorát élte át. Egész napi kínjai után abban reménykedett, hátha este megpihenhet ezektől, de éjjel sem szüntek azok. Sőt az éjszaka még rosszabb volt, mert rémálmok gyötörték. Biztos, hogy mindannyian ismeritek - még a kicsik is - milyen az, amikor rosszat álmodtok. Félelmetes és nagyon ijesztő tud lenni egy-egy ilyen álom. Olyan mintha tényleg megtörtént volna és sokszor még később is eszetekbe jut a rossz emlék. Különböző, ha egyébként egészségesek vagytok, és minden rendben van, akkor is kellemetlen, de Jóbot kínzó betegségében ez biztosan nagyon rosszul érintette. Amikor alszunk, egyébként jobban ki vagyunk téve a sötét szellemi erőknél, így ezek is okozhatják az ilyen álmokat. Emlékezhettek, hogy Jóbot kikérte a Sátán és Isten megengedte neki ezt a romboló munkát az életében. Ha benneteket is rossz álmok gyötörnének, fordulhattok bizalommal Istenhez, kérhetitek tőle, a nyugodt éjszakát és a megőrzést ebben is.

Csalódás érte tehát Jóbot, mert bízott abban, hogy jóra fordul sorsa, megszabadítja az Úr. Ezzel szemben telt az idő és nem változott semmi, csak a nyomor a fájdalom töltöttek be napjait. A csalódás legjobb ellenszere az, ha nincsenek elvárásaink és minden körülmények közt elégedettek vagyunk. Ha nem számítunk semmi jóra nem ér minket meglepetés. Persze könnyű ezt így kimondani, megvalósítása már nehezebb, de ebben is az Úr Jézus segítségét kérhetjük. Pál apostol egy jó példa ebben a tekintetben, mert megtanulta, hogy minden körülmények közt megelégedett legyen. De, ha az Úr Jézusra gondolunk, az Ő földi életében is láthatjuk mennyi mindent elszenvedett panasz nélkül. Pedig el sem tudjuk képzelni azt a mennyei dicsőséget, amit otthagytott értünk Jézus Krisztus, amikor a földre jött. Azt azért meg kell látnunk, hogy csalódások mindig is lesznek. Sőt még hívő testvérekben is csalódhatunk, de azt mondja az egyik ének, hogy „ki az Úrban bízott, nem csalódott még, első lennék én, ha szegényt vallanék.” Ezzel tanít bennünket Isten, hogy csak benne bízunk.

A másik dolog, amire szeretnék kitérni, az a *reménység*. Jób reménységét is kezdte elveszíteni. Sokan, amikor teljesen elveszítik reménységüket, véget vetnek életüknek, öngyilkosok lesznek. Sajnos világviszonylatban, Magyarországon is nagyon sok ilyen eset történik.

A 'reménység' szó jelentése és fogalma arra utal, hogy valaki vagy valami pozitív eredményt vagy jó kimenetelt vár egy adott helyzetben. Ez lehet bármilyen területen, például az életben, munkában, kapcsolatban vagy egészségügyi problémák esetén is. A reménység pozitív érzést és motivációt adhat az embereknek, hogy tovább folytassák az erőfeszítéseiket a céljaik elérése érdekében. Még a világban is azt szokták mondani, hogy a remény hal meg utoljára. Ha végig gondoljátok, tulajdonképp a reménység a mozgatórugója a cselekedeteinknek. Tanultok, mert reméltétek, hogy jó jegyeket kaptok és majd jó állásokat lesz. Ha felszálltok a buszra, reméltétek, hogy a célállomásra visz titeket a megadott úton. Ezek persze csak amolyan hiábavaló remények, mert egyszer földi pályánk véget ér. De, aki Istenbe veti reménységét, az nem vall szegényt. Aki hisz az Úr Jézusban és az ő bűneit őszintén megbánta, annak *boldog reménysége* van, hogy Vele lehet majd. De ennek ellenére látjuk a Jób életében és több bibliai példát is említhetnénk még, hogy egy időre elveszítheti a hívő ember is a reményét. Bár ez nem az örök életbe vetett reménység volt és ritka, ha ezt veszíti el valaki. Viszont az nagyon szomorú, ha bekövetkezik. Ezzel szemben a reménytelen hívő ember szívében valamit kell, hogy végezzen a reménysége. *„Akiben meg van ez a reménység, az mind megtisztítja magát, amiképpen Ő is tiszta.”*

Adja az Úr, hogy mindannyiótoknak meglegyen a boldog reménysége az Úr Jézus Krisztusban és ezt ne veszítsétek el soha.

Ámen

